

for at der kan forholdes med den paa den Maade, som ved endelig Dom eller Kjendelse maatte blive bestemt.

§ 126.

Udkastet til Udlodningen bør, dersom ikke alle Bedkommende erklære, at de antage det, henlægges hos Eksteretten til Eftersyn og Overveielse i 14 Dage, inden hvilken Fristis Udløb enhver hert Interesseseret kan henlede Opmærksomheden paa mulige Feil og Mangler i det. Om at Udkastet er fremlagt til Eftersyn, skal strax ske offentlig Bekjendtgjørelse i de i § 59 omhandlede offentlige Blade, og særskilt Underretning meddeles Kurator. De fremskomne Bemærkninger tages under Overveielse af Eksteretten, som derefter affatter Udlodningen og fremlægger den i en Ekstefamling. Fra dette Tidspunkt af kunne Forandringer i den kun ske efter Paaanke.

§ 127.

Naar Paaankefristen er udløben, har Kurator at indberette, om nogen Anstævning er ham forkyndt, hvorpaa Eksteretten afgjør, hvorvidt nogen iværksat Paaanke af Udlodningen medfører, at de i denne bestemte Udbetalinger i det Hele eller for en Del ikke for Tiden kunne foregaa, ligesom den bestemmer, hvorledes der skal forholdes, medens Udlodningen staar under Paaanke. Saalænge Paaankefristen ikke er udløben, maa ingen Udbetaling efter Udlodningen finde Sted.

§ 128.

Bed enhver Udlodning tages kun Hensyn til de Fordringer, som have været prøvede paa den Tid, da Eksteretten beslutter, at Udlodningen skal foretages. De Fordringshavere, hvis Fordringer blive prøvede senere, erholde ved den paafølgende Udlodning, forsaavidt Midler dertil haves, forlods Udlæg, svarende til, hvad de øvrige Fordringshavere allerede have faaet ved tidligere Udlodninger, og deltage derefter i Udlodningen som de Øvrige.

§ 129.

Enhver, som ikke har paaanket en Udlodning, anses at have vedtaget dens Bestemmelser ogsaa for alle følgende Udlodninger. En Fordringshaver kan ikke paaanke en Udlodning, hvort han paa Grund af sin Fordrings forældige Anmeldelse ikke har havt Afgang til at deltage, og mod senere Udlodninger kan han ikke fremsætte saadanne Indsigelser, som vilde gaa ud paa at omstøde, hvad der er anerkjendt paa tidligere Ekstefamlinger eller afgjort ved tidligere Udlodninger.

§ 130.

De, der have Pant i Boets endnu ikke solgte Giendele og have anmeldt deres Fordringer i Boet, have, naar Pantet erkjendes at være tilstrækkeligt, Ret til ved de partielle Udlodninger at fordre fuldt Udlæg for de til Betaling forfaldne Dele af deres Pantefordringer. Saadanne Afbetalinger give ikke andre Panthavere Ret til at optræde i foregaaende Prioritetshaveres Sted, om end saadan Ret ellers tilkommer de senere Panthavere, men Boet indtræder selv i enhver Panthavers Ret, forsaavidt angaar det Beløb, der saaledes er afbetalt paa hans Fordring. Er det uvist, om Pantet strækker til, afsættes for Panthaveren, om han har meldt sig, Udlæg som for de øvrige Fordringshavere, indtil det viser sig, hvorvidt Pantet strækker til. For den Del af Fordringen, som ikke fyldestgøres af Pantet, faar han udbetalt Udlæg ligesom de øvrige Fordringshavere, og Resten af det Afatte lægges igjen til Massen.